

Пронађене мошти свештеномученика Пилипа Карановића

У засеоку Селиште, код Крњеуше у општини Босански Петровац, по благослову и уз учешће епископа бихаћко-петровачког и рмањског Сергија, а уз помоћ мјесног свештенства и вјерујућих парохијана, обретене су мошти свештеномученика Пилипа, родоначелника свештеничке лозе Карановић.

Већ двије стотине година, с кољена на кољено, преноси се усмено предање, које је касније и записано, о мученичкој смрти овдашњег пароха свештеника Пилипа, који је, ради вјере православне и имена српског, пострадао од руке злочинаца Куленовића, тачније Кулин-капетана, сина Мустај-бега.

О животу и смрти свештеника Пилипа, давнашњи свештеник крњеушки Петар Рађеновић оставио је запис у којем се каже: "Он се родио, по казивању, у Лици, па је тамо и школу изучио. Чудновато је како се он могао родити у Лици, када се зна да су Карановићи живјели на Бобољускама. Можда се

његов отац због нечега преселио привремено у Лику, па за то вријеме се он тамо родио. Иза 1800. године преселио се поп Пилип са Бобољусака у Ведро Поље код Петровца, и одатле га је презвао спахија у Селиште, најприје у Мало, а мало затим у Велико. Кад је он овамо дошао, мора да није било овдје ни једног свештеника, јер се о том ништа не спомиње, него се говори одмах о попу Пилипу као свештенику цијеле ове парохије. Он је служио ову парохију око 15-20 година. Негдје око 1821. године, кад су и иначе многи православни свештеници у турској царевини страдали, осумњиче Турци и попа Пилипа да спрема побуну, те га отјерају у Пркосе, гдје је тада било сједиште власти и објесе га о једној крушци у Понорцу. Ту је висио цио дан, и обноћ дођу његови кућани, те потајно скину његово тијело с вјешала, те га однесу кући и сахране у гробље одмах иза куће”.

Свештеник Пилип оставио је бројне насљеднике. Његови синови Тривун и Дамјан били су свештеници, а његови унуци, такође свештеници, Ђурађ и Стеван, били су и војводе босанских Срба у устанку 1875-1878. године.

Радује се данас Православна Крајина, јер су након двије стотине година из утробе земље биолошки и духовни насљедници свештеника Пилипа на свјетло дана извадили његове мученичке мошти, да нас довијека подсјећају на његову духовну снагу, да нам свима буду на молитвено укрјепљење и помоћ, али и да нас заувјек подсјећају на ријечи Христове:”Ја сам васкрсење и живот; који вјерује у мене и ако умре, живјеће”. (Јн 11, 25).

mitropolija.com